

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Csp/55/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122390662
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriel Slobodník
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6122390662.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred sudcom JUDr. Gabrielom Slobodníkom v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: P. V., G.. XX. XX. XXXX, K. E. XXX/XX, XXX XX Z., o zaplatenie 163,90 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu žalobcu **z a m i e t a**.
- II. Súd žalovanému nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

X. Žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 11. 08. 2022 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 163,90 Eur s úrokom z omeškania 5 % ročne od 10. 11. 2021 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 09. 11. 2021, uzavretej medzi postupcom Tatra banka, a.s., Hodžovo námestie 3, 811 06 Bratislava, IČO: 00 686 930 (ďalej „postupca“) a žalobcom ako postupníkom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa XX. XX. XXXX zmluvu č. XXXXXXXXXXXX (ďalej „zmluva“), ktorej súčasťou sú všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej „VOP“). Na základe zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky s tým, že podmienky čerpania, splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti mali byť upravené v zmluve a vo VOP. Žalovaný napriek opakovaným výzvam postupcu neplnil pohľadávku riadne a včas, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu jej postúpenia 163,90 Eur titulom istiny, ktorej zaplatenia sa v spore od žalovaného domáha, nakoľko nevykonal po postúpení pohľadávky žiadne úhrady.

3. Žalovaný sa k žalobe, doručenej mu dňa 20. 01. 2023, nevyjadril.

4. Na výzvu súdu žalobca doplnil rozhodujúce skutkové tvrdenia. Vo vyjadrení zo dňa 07. 03. 2023 právny zástupca žalobcu uviedol, že dňa 15. 07. 2019 pôvodný veriteľ uzatvoril so žalovaným zmluvu o bežnom účte fyzickej osoby a poskytovaní ďalších produktov a služieb k tomuto účtu a zmluvu o spotrebiteľskom úvere formou voliteľného prečerpania č. XXXXXXXXXXXX (ďalej „zmluva“), predmetom ktorej bolo otvorenie a vedenie bežného účtu a poskytovanie balíka služieb a poskytnutie úverového rámca formou voliteľného prečerpania do výšky 500,- Eur. Uviedol, že úver formou povoleného prečerpania predstavuje možnosť prečerpať finančné prostriedky na vlastnom účte. Poskytujú ho banky pre svojich klientov ako doplnok k ich bežnému účtu. Pokiaľ má klient na účte prostriedky a s peniazmi aktívne manipuluje, bude sa tento účet správať ako bežný bankový účet. Ako náhle však na účte dôjde

k vyčerpaniu vlastných prostriedkov, sprístupní sa mu možnosť peniaze vyberať aj naďalej. Všetky pohyby, ktoré po vyčerpaní vlastných prostriedkov na účte uskutoční, sa stávajú predmetom povoleného prečerpania. Povolené prečerpanie na účte sa môže opakovať, čiže keď predchádzajúcu „pôžičku“ splatí, t.j. navýši stav svojho bežného účtu o čiastku, ktorá bola požičaná a o sumu úrokov a môže často z princípu revolvingu znovu využiť čerpanie prostriedkov do mínusu. Z uvedeného podľa názoru žalobcu vyplýva, že na predmetný zmluvný vzťah nie je možné aplikovať ust. § 565 OZ, nakoľko nebolo dojednané plnenie v splátkach. Minimálna splátka, ktorú bol žalovaný povinný plniť bola v tomto prípade len dojednaným opakujúcim sa plnením v existujúcom záväzkovom vzťahu na dobu neurčitú. Postupca nebol povinný dodržať ani ust. § 53 ods. 9 OZ, nakoľko nebolo dojednané plnenie v splátkach. Žalovaný sa transakciami na účte dostal do nepovoleného prečerpania, čiže čerpal viac finančných prostriedkov, než mal k dispozícii na bežnom účte. K ukončeniu zmluvného vzťahu malo dôjsť na základe výzvy zo dňa 08. 07. 2020.

5. V súvislosti so splnením podmienok platného postúpenia pohľadávky banky na žalobcu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách žalobca poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28. 03. 2018, v ktorom sú uvedené podmienky podľa tohto ustanovenia, za akých je možné postúpiť pohľadávku banky. Konkrétne banka musí písomne vyzvať dlžníka na splnenie pohľadávky, dlžník musí byť nepretržite viac než 90 dní v omeškaní s plnením svojho záväzku. Podľa názoru žalobcu uvedené podmienky sú splnené. Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 09. 11. 2021 má písomnú formu a dlžník bol výzvou zo dňa 08. 07. 2020 vyzvaný na splnenie pohľadávky. Posledná kreditná transakcia na bežnom účte žalovaného bola úhrada žalovaného vykonaná dňa 28. 05. 2020 v sume 204,56 Eur. Na základe uvedeného žalobca považuje za nesporné, že v konaní bolo preukázané, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve banky v omeškaní s plnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, a teda zo strany právneho predchodcu žalobcu nedošlo k porušeniu ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách a porušeniu bankového tajomstva. Žalobca ďalej uviedol, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno spájať s aktívnou vecnou legitimáciou žalobcu ako postupníka pohľadávky. Žalobca má za to, že norma obsiahnutá v § 92 ods. 8 zákona o bankách nezakladá občianskoprávnu povinnosť vo vzťahu ku klientovi banky, v tomto prípade žalovaným, ale administratívnu zodpovednosť postihuteľnú Národnou bankou Slovenska podľa § 50 ods. 1 zákona o bankách. V tejto súvislosti žalobca poukázal na názor doc. JUDr. Kristiána Csacha, PhD., LL.M. publikovanom v časopise Súkromné právo č. 1/2015, že účelom § 92 zákona o bankách je úprava výnimiek z bankového tajomstva. Z vyššie uvedeného podľa žalobcu vyplýva, že doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. Ak banka pred postúpením pohľadávky písomne nevyzvala dlžníka na plnenie, nemá to vplyv na platnosť postúpenia pohľadávky v zmysle § 524 OZ. S nedoručením takejto výzvy môžu byť spojené len sankcie vyplývajúce zo zákona o bankách. S nedoručením takejto výzvy teda nemôže byť spojená sankcia v podobe neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok, ale len sankcie vyplývajúce zo zákona o bankách, konkrétne zodpovednosť banky v zmysle ust. § 50 ods. 1 zákona o bankách. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/2/2016 zo dňa 02. 05. 2017 a rozhodnutie Okresného súdu Prievidza sp. zn. 8C/67/2013 zo dňa 12. 10. 2015. Vzhľadom na uvedené žalobca navrhol, aby súd podanej žalobe vyhovel.

6. Súd vo veci vyhlásil rozhodnutie postupom podľa § 219 ods. 3 CSP bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 297 písm. b) CSP, a s poukazom na § 153 CSP, keď strany mali dostatok priestoru na včasné predloženie dôkazov na preukázanie svojich tvrdení. Vykonal dokazovanie oboznámením sa s predloženými dôkazmi a to platobnou históriou, pokusom o zmier s podacím hárkom, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 09.11.2021 vrátane prílohy, zmluvou o bežnom účte fyzickej osoby a zmluvou o spotrebiteľskom úvere formou voliteľného prečerpania zo dňa 15. 07. 2019, dokumentom s informáciami o poplatkoch, všeobecnými obchodnými podmienkami Tatra banky, a.s., obchodnými podmienkami Tatra banky, a.s. pre medzinárodné súkromné debetné platobné karty, obchodnými podmienkami Tatra banky, a.s. k elektronickému bankovníctvu, výzvou na zaplatenie zo dňa 08. 07. 2020, vyjadrením právneho zástupcu žalobcu zo dňa 07. 03. 2023, pričom iné návrhy na dokazovanie neboli a zistil tento skutkový stav:

7. Dňa 15. 07. 2019 uzatvoril právny predchodca žalobcu (Tatra banka, a.s. - ďalej „banka“) ako banka a žalovaný ako klient, resp. dlžník zmluvu o bežnom účte a zmluvu o spotrebiteľskom úvere formou voliteľného prečerpania (ďalej len „úverová zmluva“) na dobu neurčitú (čl. III bod 1). Predmetom úverovej

zmluvy bolo poskytnutie úverového rámca dlžníkovi na účte formou voliteľného prečerpania s výškou voliteľného prečerpania 500,- Eur, pri úrokovej sadzbe 18,90 % ročne až do zaplatenia, bez obmedzenia časového obdobia s možnosťou zmeny v zmysle bodu 2.7 úverovej zmluvy. Splatnosť úrokov bola určená mesačne, k poslednú mu dňu kalendárneho mesiaca v zmysle bodu 2.4 a 2.5 úverovej zmluvy. Splatnosť voliteľného prečerpania bola dohodnutá kedykoľvek na požiadanie veriteľa, v lehote určenej veriteľom v písomnom oznámení o splatnosti voliteľného prečerpania v zmysle bodu 4. úverovej zmluvy.

8. Podľa čl. 1.2 Obchodných podmienok Tatra banky, a.s. pre voliteľné prečerpanie (ďalej „OP“) veriteľ má právo počas trvania úverovej zmluvy prehodnotiť výšku úverového rámca, v závislosti od posúdenia schopnosti dlžníka splácať úverový rámec a na základe prehodnotenia ponechať, ponúknuť navýšenie, alebo požadovať splatnosť časti alebo celého úverového rámca. V prípade zmeny výšky voliteľného prečerpania, účinnosť zmeny a novú výšku úverového rámca oznámiť dlžníkovi minimálne 10 dní vopred.

9. Podľa čl. 4.1 OP, veriteľ má právo kedykoľvek počas trvania úverovej zmluvy požadovať splatenie pohľadávky veriteľa a dlžník je povinný pohľadávku veriteľa zaplatiť.

10. Podľa čl. 4.2 OP dlžníkovi vznikne povinnosť zaplatiť pohľadávku veriteľa v lehote určenej veriteľom v písomnom oznámení o splatnosti voliteľného prečerpania. ....Splatnením úverového rámca nedochádza k zániku úverovej zmluvy a v budúcnosti po splnení podmienok môže byť voliteľné prečerpanie opätovne poskytnuté dlžníkovi, spôsobom podľa týchto podmienok.

11. Banka listom zo dňa listom zo dňa 08. 07. 2020, bez dokladu o odoslani/doručení, resp. dôjdení do dispozičnej sféry žalovaného, vyzvala žalovaného na úhradu dlžnej sumy - nepovoleného prečerpania vo výške 45,52 Eur najneskôr do 5 kalendárnych dní s upozornením, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy v stanovenej lehote banka zruší rámec voliteľného prečerpania a môže znížiť výšku voliteľného prečerpania až na 0,- Eur a žalovaného požiadať o splatenie voliteľného prečerpania (vrátane nepovoleného prečerpania) na jeho účte.

12. Z prehľadu platobnej histórie za obdobie od 31. 07. 2019 do 10. 11. 2021 vyplýva, že na účte žalovaného bol k 10. 11. 2021 debetný zostatok 163,90 Eur /položka odpis- odpredaj 143,- Eur, 20,90 Eur/. Tento zostatok na účte žalovaného predstavuje rozdiel debetných a kreditných transakcií na účte. Posledná kreditná transakcia vo výške 204,56 Eur bola uskutočnená dňa 28. 05. 2020.

13. Žalobca ako postupník tvrdí, že pohľadávka, ktorej zaplatenie je predmetom tohto sporového konania, mu bola postúpená na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 09.11.2021 od postupcu Tatra banka, a.s., ktorú zmluvu predložil a túto skutočnosť oznámila banka žalovanému listom zo dňa 12. 11. 2021. Súd preskúmaním zmluvy o postúpení pohľadávok zistil, že za postupcu ju podpísali splnomocnenec T. B. C. Q. M.. M. M. M. nie sú štatutárnym orgánom postupcu, pričom plná moc udelená pre menovaných od Tatra banka, a.s. na podpísanie zmluvy predložená nebola. Žalovaný ani na základe pokusu o zmier zo dňa 14. 06. 2022 pohľadávku žalobcu neuhradil.

14. Podľa § 708 ods. 1, 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa. Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

15. Podľa § 710 Obchodného zákonníka ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

16. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

17. Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

18. Podľa § 53 ods. 1 OZ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

19. Podľa § 54 ods. 1, 2 OZ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

20. Podľa § 10 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, musí obsahovať tieto náležitosti:

a) podľa § 9 ods. 2 písm. a), b), c), d), e), g) a u),

b) povinnosť spotrebiteľa kedykoľvek zaplatiť takýto úver na žiadosť veriteľa v plnej výške,

c) výšku poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky, za akých sa tieto poplatky môžu meniť.

21. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

22. Podľa § 524 ods. 1, 2 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

23. Podľa § 525 ods. 2 OZ nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

24. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (v znení účinnom v čase postúpenia) ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

25. Podľa čl. 6 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej „CSP“) strany sporu majú v konaní rovnaké postavenie spočívajúce v rovnakej miere možností uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu.

26. Podľa § 149 CSP prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

27. Podľa § 150 ods. 1 CSP strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

28. Podľa § 153 ods. 1, 2 CSP strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a

hospodárnosť konania. Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

29. Podľa § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

30. Podľa § 295 CSP súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

31. Strana sporu má jednak povinnosť tvrdenia (§ 150 CSP) a jednak dôkaznú povinnosť. Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Proces dokazovania je vybudovaný výlučne na princípe prejednávacom, princípe kontradiktórnosti konania, ako aj koncentračnej zásade. Súd má obmedzenú dôkaznú iniciatívu a táto sa presúva na procesné strany (§ 185 CSP). Následky spojené s nespĺnením povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana sporu, ktorá tieto povinnosti nespĺnila. Aby strana mohla splniť svoju povinnosť označiť potrebné dôkazy, musí najskôr splniť svoju povinnosť tvrdenia. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Neunesením dôkazného bremena sa pritom rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že v konaní neboli preukázané jej tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jej neprospech.

32. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané a v konaní považoval za nesporné, že právny predchodca žalobcu (Tatra banka, a.s.) uzatvoril dňa 15. 07. 2019 so žalovaným zmluvu o bežnom účte fyzickej osoby v zmysle § 708 a nasl. Obchodného zákonníka, ktorej predmetom bolo otvorenie a vedenie bežného účtu bankou pre žalovaného a poskytovanie ďalších produktov a služieb v rozsahu balíka služieb a zároveň zmluvu o spotrebiteľskom úvere formou voliteľného prečerpania v zmysle § 10 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, ktorej predmetom bolo poskytnutie úverového rámca dlžníkovi na účte formou voliteľného prečerpania vo výške 500,- Eur, pri variabilnej úrokovej sadzbe 18,90 % ročne. Obe zmluvy boli uzatvorené na dobu neurčitú.

33. Hoci žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 07. 03. 2023 tvrdil, že k ukončeniu zmluvného vzťahu došlo na základe výzvy zo dňa 08. 07. 2020, uvedené nepreukázal, pretože zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú a nepredložil písomné oznámenie o splatnosti voliteľného prečerpania v zmysle čl. II bod 4.2 OP, len výzvu banky na úhradu dlhu 45,52 Eur, v ktorej sa výslovne uvádza, že ak nepovolené prečerpanie dlžník nevyrovná, zruší banka voliteľné prečerpanie a môže žalovaného požiadať o splatenie voliteľného a nepovoleného prečerpania. Taktiež doklad o doručení výzvy banky žalovanému nepredložil.

34. Súd potom vzhľadom na znenie úverovej zmluvy a OP dospel k záveru, že nemal preukázané zosplatenie pohľadávky banky z povoleného prečerpania v súlade s OP.

35. Súd ďalej ex officio - z úradnej povinnosti skúmal aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu v spore (viď rozsudok NS SR sp. zn. 2Cdo 205/2009 z 29. 06. 2010) a to v súlade s čl. 6 CSP s cieľom vyvažovať nerovnovážne postavenie strán sporu. V konaní sa žalobca ako postupník domáha voči žalovanému zaplata pohľadávky, ktorú mal nadobudnúť od postupcu - banky na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 09. 11. 2021. Pri tzv. bankových úveroch, kde postupcom pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky na tretiu osobu, je ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách vo vzťahu k ustanoveniu § 524 OZ právnu normou lex specialis, ktorá sa uplatní prednostne a stanovuje zákonné podmienky platného postúpenia pohľadávky banky na tretiu osobu, ktorá nie je bankou, pričom vyžaduje ich súčasné splnenie a to preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a dlžníkovo následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní (rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Cdo/147/2017 z 24. apríla 2018). Súdna prax ustálila, že písomnú výzvu na plnenie podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách je potrebné považovať za hmotnoprávny úkon, na nastúpenie účinkov ktorého sa vzťahuje ustanovenie § 45 ods. 1 OZ, t.j. aby vyvolalo zamýšľaný hmotnoprávny účinok musí sa dostať do dispozičnej sféry adresáta (rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Cdo/36/2020 z 15. decembra 2020).

36. Podľa rozsudku NS SR sp. zn. 4Cdo/162/2020 zo dňa 27.10.2021 (R6 /2022) „v sporovom súdnom konaní súd skúma vecnú legitimitáciu z úradnej povinnosti; dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách pred postúpením pohľadávky zaťažuje veriteľa aj v prípade, že spotrebiteľ nepoprel s tým súvisiace skutkové tvrdenia“. Pri skúmaní aktívnej vecnej legitimitácie postupcu v spotrebiteľskom spore je potrebné prihliadať na skutočnosť, že nesplnenie zákonných podmienok na postúpenie pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách spôsobuje absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (viď rozsudky NS SR sp. zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28.03.2018 alebo sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018 zverejnený v zbierke ako R 60/2018). Na absolútnu neplatnosť právneho úkonu prihliada súd v spore z úradnej povinnosti (ex offa), preto v spotrebiteľskom spore je žalobca (postupník) povinný nielen tvrdiť, ale súčasne aj preukázať splnenie zákonných podmienok postúpenia spornej pohľadávky za účelom posúdenia, či sporná pohľadávka bola na neho postúpená platne. Len samotné tvrdenie splnenia zákonných podmienok postúpenia pohľadávky nie je postačujúce, pretože bez ich preukázania nie je možné posúdiť platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, na prípadnú absolútnu neplatnosť ktorej musí súd prihliadať z úradnej povinnosti. Súčasne ak žalobca len tvrdí splnenie zákonných podmienok postúpenia pohľadávky bez ich preukázania, nie je súd povinný ho na predloženie dôkazov vyzvať (ustanovenie § 150 ods. 2 CSP dopadá len na doplnenie skutkových tvrdení, ktoré sú obsahom bremana tvrdenia, nie dôkazného bremana). Ohľadne splnenia zákonných podmienok postúpenia pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v spotrebiteľskom spore tak žalobcu zaťažuje bremeno tvrdenia a súčasne aj dôkazné bremeno, dôsledkom nesplnenia ktorých môže byť zamietnutie žaloby z dôvodu nepreukázania aktívnej vecnej legitimitácie žalobcu (postupníka) v spore; pasivita žalovaného (spotrebiteľa) v spore je preto z tohto dôvodu bez právneho významu (viď rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17CoCsp/16/2022 z 30. júna 2022). Aj z uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. I ÚS 246/2019 z 11. 06. 2019 vyplýva, že pasivita žalovaného v konaní nemá mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1, 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok.

37. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy banky potom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca v konaní nepreukázal, že by sa do dispozičnej sféry žalovaného dostala písomná výzva banky pred postúpením na úhradu splatnej pohľadávky a že by žalovaný napriek písomnej výzve banky bol v omeškaní s plnením dlhšie ako 90 dní v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Za takúto výzvu nemožno považovať výzvu zo dňa 08. 07. 2020, ktorú žalobca ako jedinú predložil, pretože na jej základe, ako už súd vyššie skonštatoval, nedošlo k ukončeniu zmluvného vzťahu ako tvrdí žalobca, teda žalovaný nebol vyzvaný na úhradu splatného dlhu a napriek tomu zostal v omeškaní viac ako 90 dní. Zaslanie inej výzvy banky žalovanému pred postúpením pohľadávky žalobca netvrdil, ani nepreukázal. Zároveň súd uvádza, že písomná výzva banky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách sa musí dostať do dispozície dlžníka (žalovaného) s poukazom na § 45 ods. 1 OZ, v tomto smere je súdna prax jednotná. Reálne doručenie takejto výzvy žalovanému, alebo jej dôjdenie do dispozície žalovaného, žalobca netvrdil ani nepreukázal.

38. Nakoľko zákon o bankách vyžaduje pre platné postúpenie pohľadávky banky na tretiu osobu kumulatívne splnenie podmienok v zmysle § 92 ods. 8, pričom žalobca nepreukázal, že by sa do dispozičnej sféry žalovaného dostala pred postúpením pohľadávky písomná výzva banky na splatenie splatného dlhu, súd dospel k záveru, že zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 09. 11. 2021 je neplatný právny úkon v zmysle 39 OZ pre jeho rozpor so zákonom (§ 92 ods. 8 zákona o bankách, § 525 ods. 2 OZ) a teda aktívna vecná legitimitácia žalobcu v spore nie je daná, preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

39. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 CSP v spojení s čl. 4 CSP tak, že nakoľko v spore úspešnému žalovanému podľa obsahu spisu preukázateľne žiadne trovy nevznikli, súd mu nárok na náhradu trov konania nepriznal (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR z 26. októbra 2016, sp. zn. 6 Cdo/544/2015).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Banská Bystrica.

V odvolaní treba popri všeobecných náležitostiach (§ 127 Civilného sporového poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie urobené v listinnej podobe je potrebné predložiť v potrebnom počte rovnopisov (dvojmo) inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa (§ 125 ods. 3 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok v znení neskorších predpisov.